

1987, 28. ledna – Sdělení VONS č. 607 „Současný stav případu Jazzové sekce“ o podání obžaloby na funkcionáře výboru Jazzové sekce obvodní prokurátorkou pro Prahu 4, v příloze tisková zpráva československého velvyslanectví o případu vydaná 30. října 1986.

Jak jsme již informovali (viz sdělení č. 599)¹, dne 30. 12. 1986 rozhodl Obvodní soud pro Prahu 4 usnesením, že se další tři funkcionáři Jazzové sekce, tj. ing. Čestmír Huňát, Tomáš Křivánek a Vlastimil Drda, propouštějí z vazby a že se obžaloba vrací prokurátorovi k došetření.² Výkon tohoto rozhodnutí byl pozdržen stížností prokurátora. Nicméně dne 22. 1. 1987 zamítl Městský soud v Praze jeho stížnost jak co do propuštění tří obžalovaných, kteří se téhož dne ocitli na svobodě, tak co do obžaloby – obžaloba byla sice vrácena prokurátorovi, ale rozsah došetření, původně požadovaného obvodním soudem, byl podstatně omezen. Vzhledem k různým nepřesným informacím v zahraničních sdělovacích prostředcích, upozorňujeme, že o těchto procesních otázkách soud ze zákona rozhoduje v neveřejném zasedání, tj. pouze za účasti soudců a prokurátora; neúčast obviněných, jejich obhájců i veřejnosti, je proto možno kritizovat jako vadu čs. právního systému, rozhodně však není projevem politické diskriminace v tomto speciálním případě. Za povšimnutí stojí také skutečnost, že obvodní soud ve svém usnesení výslovně nabízí dosud vězněným funkcionářům Jazzové sekce Karlu Srpovi a Vladimíru Kouřilovi propuštění z vazby, pokud složí slib, že nadále nebudou pokračovat ve své „trestné činnosti“. Podobná pobídka, která mimochodem nemá oporu v zákoně, byla sice v minulosti víckrát předestírána např. vězněným členům VONS, nicméně takto oficiálně a písemně byla v tomto případě asi předložena poprvé.

Obžalobu proti vedení Jazzové sekce z 20. 11. 1986 vypracovala obvodní prokurátorka pro Prahu 4 JUDr. Jitka Erbertová. Sestává ze 4 bodů:

1. Karel Srp sám je žalován, že jako místopředseda, později předseda Jazzové sekce zajišťoval v letech 1979–1984 její spoluúčast při přípravě různých výstav a jiných kulturních podniků, čímž umožnil vytvoření zisku ve výši 149 437 Kčs, použitého na další činnost Jazzové sekce. Tedy že jako dobrovolný funkcionář sekce, která byla legálně uznávána, vzorně pečoval o její hospodářskou prosperitu, navíc podílem na akcích, jejichž společenský a kulturní přínos vysoce vyzdvihuje i sama obžaloba. Přesto je žalován pro neoprávněné vytváření finančních fondů (§ 127, odst. 1 tr. z.), neboť jeho iniciativa prý překročila rámec organizačního řádu Jazzové sekce.
2. Všech sedm obviněných je žalováno pro trestný čin nedovoleného podnikání (§ 118 tr. z.), jehož se měli dopustit tím, že odmítli respektovat rozhodnutí Ministerstva vnitra ČSR ze dne 22. 10. 1984 o svém rozpuštění a pokračovali i nadále ve své činnosti. Během těchto necelých dvou let měli pro další činnost Jazzové sekce získat 447 327 Kčs. Podotýkáme, že po rozpuštění Jazzové sekce její výbor použil všech zákonných prostředků pro zvrácení tohoto rozhodnutí a posléze usiloval alespoň o novou registraci.
3. Karel Srp, Vladimír Kouřil a Josef Skalník jsou žalováni pro pokus trestného činu poškozování majetku v socialistickém vlastnictví (§ 136 tr. z.), jehož se měli dopustit tím, že před likvidační komisí, která měla zablokovat aktiva Jazzové sekce po jejím úředním rozpuštění, zatajili pohledávku ve výši 30 000 Kčs vůči Josefu Skalníkovi a po jejím splacení ji použili pro další činnost sekce.
4. Pokladník Jazzové sekce, dvaasedmdesátiletý Miloš Drda, je navíc žalován pro trestný čin rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví (§ 132 odst. 1b). Žalována je částka 5454 Kčs. V tomto bodě obžaloba však ignoruje svou povinnost něco dokazovat a operuje se dvěma zcela neslučitelnými verzemi, pokud celá věc není pouhou pomluvou, vyznívá pravděpodobněji ta verze obžaloby, podle níž Miloš Drda za svou dlouhou práci dvakrát ročně dostával nebo si vybíral několikasetkorunové přilepšení na dovolenou a vánoce.

Obširné usnesení Obvodní soudu pro Prahu 4, jímž je obžaloba vrácena k došetření, se nijak nedotýká zákonného merita a tím méně nezákonného pozadí celé věci. Nicméně i pouhý výčet věcných a procesních nedostatků dosavadního řízení je zdrcující. Soud mj. namítá, že všechny ony výše uvedené přesné cifry byly odvozeny pouze z neurčitých odpovědí části svědků a na základě odhadu znalců, jímž nebyly poskytnuty základní účetní podklady (zadržované orgány StB). Jakékoliv provozní náklady a náklady na materiál jsou ignorovány, za zisk se pokládá vše, co nebylo přímo vyplaceno jako mzdy. Navíc soud odmítá znalecký posudek osoby, která není zapsána v seznamu soudních znalců (a my dodáváme, která by byla vybrána pro svou předpojatost). Bohužel Městský soud v Praze uznal výhrady obvodního soudu jen v souvislosti s výše uvedeným bodem 1, tedy proti obžalobě Karla Srpa za léta 1978/84.

Shrňme nesporné. Jazzová sekce se stala politicky nepohodlnou a jediným cílem a smyslem jejího kriminálního stíhání je paralyzovat její další činnost. I sebezaujatější likvidátorský pohled však nakonec vyústuje ve zjištění, že tato sekce hodnoty vytvářela, nikoli že je na daních, či jiným způsobem státu zpronevěřovala. Je velmi pravděpodobné, že státní moc ustoupí a že se proces s Jazzovou sekcí nikdy neuskuteční – mnohaměsíční vazba by pro funkcionáře JS měla podle dosavadních zvyklostí být dostatečným varováním.

At již případ Jazzové sekce skončí jakkoliv, pokládáme za potřebné vydat jako přílohu tohoto sdělení lživou a znevažující informaci, kterou britským oficiálním místům a tamním sdělovacím prostředkům poskytlo československé velvyslanectví.

28. 1. 1987

PŘÍLOHA: Dopis velvyslanectví ČSSR

TISKOVÁ ZPRÁVA

Velvyslanectví Československé socialistické republiky

Vydalo: tiskové oddělení, 25 Kensington Palace Gardens, London

We 407, tel: 01-229 1255

V části britských sdělovacích prostředků se projevil velký zájem o uvalení vazby na pět vedoucích členů Jazzové sekce Československého svazu hudebníků.

Československé velvyslanectví považuje za nutné vás informovat o hlavních otázkách tohoto případu a uvést věci na pravou míru.

Československý svaz hudebníků se již v listopadu 1980 rozhodl ukončit činnost Jazzové sekce kvůli tomu, že sekce porušovala existující předpis.

Jazzová sekce nerespektovala toto rozhodnutí a pokračovala ve své činnosti. Stala se bez souhlasu příslušných čs. úřadů členem Mezinárodní jazzové federace. Jazzová sekce pokračovala ve své nezákonné publikační činnosti. Ceny prodávaných publikací, knih, brožur, nebyly schváleny příslušnými úřady. Daňová revize odhalila nedoplatky obnášející 5 233 699 Kčs.

Na základě této zpronevěry byla na pětičlenné vedení Jazzové sekce 2. září 1986 uvalena vazba.

Po rozpuštění Jazzové sekce Ministerstvo kultury ČSR vypracovalo opatření ve sféře jazzové hudby včetně poradní služby pro skupiny a jednotlivce.

Nejlepším důkazem velkého zájmu úřadů o rozvoj jazzu v naší zemi bylo organizování Mezinárodního jazzového festivalu, který se konal v Praze 23.–26. 10. 1986.³

Informace o Chartě 77, r. 10, 1987, č. 2, s. 6–8.

POZNÁMKY

¹ Dokument č. 602. K případu viz dále sdělení VONS č. 467, 508, 555, 559, 607, 619, 624, 630, 639, 659 a 665, dokumenty č. 470, 511, 558, 562, 610, 622, 627, 633, 642, 662 a 668.

² Viz usnesení senátu složeného z předsedy JUDr. Vladimíra Stiboříka a soudců Vlasty Šimáčkové, Evy Winšové a Lenky Hroudové uloženou in: ObSZ pro Prahu 4, soudní spis k případu funkcionářů Jazzové sekce, spis. zn. 2 T 23/86; též ABS, Správa vyšetřování Praha, ČVS-VV-01033/20/88/Jazzová sekce.

³ Anglickou verzí prohlášení československého velvyslanectví v Londýně viz in: LP, Sb. VONS, inv. č. 149, sign. IV/5, kart. 27.